

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 377: Nơi Nơi Điều Thọ Dụng, Chốn Chốn Điều Là Phật Pháp

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 031)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Tại tại thọ dụng, xứ xứ giai thị Phật Pháp.】 *(Dịch nghĩa: Nơi nơi điều thọ dụng, chốn chốn điều là Phật Pháp.)*

Phật Pháp ở đâu? Phật Pháp chính là ở tại tất cả thời, tất cả xứ, ngay trong mỗi khởi tâm động niệm, lời nói hành động của chúng ta, không có pháp nào chẳng phải là Phật Pháp. Nếu như mê, thì không có pháp nào là Phật Pháp.

Giác ngộ rồi, không pháp nào chẳng phải là Phật Pháp; còn mê rồi, thì chẳng pháp nào là Phật Pháp cả, vấn đề chính là nằm ở ngay một niệm giữa Mê và Giác này mà thôi.

Tướng của Giác là gì? Là “**Vô Trụ Sanh Tâm**” (không trụ vào đâu mà sanh tâm), đây là dáng dấp của giác ngộ, là tướng trạng của giác ngộ. Tướng của Mê là gì? Tướng của Mê là vọng tưởng, chấp trước, đây chính là Mê.

Chúng ta nương trên tổng cương lĩnh, tổng nguyên tắc này, cần phải thời thời khắc khắc tự kiểm điểm: Sao ta lại khởi phân biệt chấp trước nữa rồi? Mê, lại mê nữa rồi!

Một người thường xuyên biết mình đang mê, thì người đó không mê. Người mê thì không biết bản thân mình mê, còn người biết mình đang mê thì chính là người sắp sửa khai ngộ, là có khả năng quay đầu. Chúng ta ngày nay tu hành không cầu gì khác, chỉ cầu thường thường cảm thấy mình đang mê, biết được mình mê ở chỗ nào, đây chính là bắt đầu giác ngộ rồi.

Từ đó có thể biết, Kim Cang Bát Nhã không thể không học, Kim Cang Bát Nhã có mối quan hệ quá lớn, quá mật thiết đối với một đời này của chúng ta.

Cho dù là không học Phật, không cầu vãng sanh, thì chúng ta có hy vọng sống một cuộc đời hạnh phúc, an vui, mỹ mãn hay không? Nếu quý vị muốn đạt

được mục tiêu này, thì bộ kinh này quả thật có thể giúp đỡ được, hơn nữa còn rất dễ dàng khiến cho quý vị được mãn nguyện.

Nếu như dùng bộ kinh này để trợ giúp chúng ta niệm Phật cầu sanh Tịnh Độ, thì không một ai là không vãng sanh; chẳng những vãng sanh, mà phẩm vị còn rất cao, phẩm vị quyết không thấp.